

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-12-15

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 3 0 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10659>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Έν Κύπρῳ . . . . . σελλίνα 8.
Έν τῷ ἔξωτέρῳ . . . . . " 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΔΙΟΝΗΣΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΠΕΡΙ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΙΔΕΑ ΗΜΩΝ.

— § —

Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν ἐσχάτως ἀνακινούμενον τὸ ζήτημα περὶ διαρρυθμίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας, περὶ τοῦ ὁποίου ὅτε ἡμεῖς ἐγράφομεν ἀπὸ τῶν πρώτων τοῦ μικροῦ φύλλου μας ἀριθμῶν, ἐταράξαμεν τὸν γόλον τινῶν καὶ ὑπεπέσαμεν εἰς τὴν μὴν τῶν ἐχόντων τότε συμφέρον νὰ μὴ διαταράττωνται οἱ κύκλοι τῶν. Ἀλλ' ὅτι προεβλέπομεν, ἀναλογιζόμενοι τὸ δυσανάλογον τῆ ἐποχῆ συστήμα, ἤρξατο ἤδη πραγματοποιούμενον εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀναγκάζη πολλοὺς νὰ σκέπτονται περὶ ἀλλοιώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ συστήματος, διὸ καὶ διάφοροι τρόποι προτάθησαν ἐσχάτως καὶ νομοσχέδια περὶ τούτου συνετάχθησαν.

Πλὴν καθ' ἡμᾶς ὑπάρχουσι δύο ζητήματα, ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀμοτέρων, πρέπει δὲ συγχρόνως νὰ ληθῆ πρόνοια πρὸς διαρρυθμίτην αὐτῶν. Τὸ πρῶτον ζήτημα εἶνε: αἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχάς. Τὸ δεύτερον εἶνε: ἡ διαρρυθμίσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας.

Τὸ πρῶτον ζήτημα ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ ἤδη καταπατούμενα προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τῆς Κύπρου, οὕτα αὐτοκέφαλος καὶ ἀνεξάρτητος ἔχει, διὰ φερμανίου παραχωρημένα καὶ ἐπικυρωμένα, δικαιώματα καὶ προνόμια, ἀφορῶντα τοὺς γάμους, τὰ διαζύγια, τὸ περὶ διατροφῆς (ἀνακαφᾶ) κ. λ., ὡς καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκκλησιαστικὴν τιμωρίαν τῶν παρεκτρεπομένων ἱερέων, τῶν διαπραττόντων ἔργα κωλυόμενα ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νόμων, ὡς συζεύξεις παρανόμους κ. λ. Πάντα ταῦτα μόνη ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κανονίζη, ἡ δὲ πολιτικὴ ἀρχὴ δὲν δικαιούται νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰμὴ μόνον νὰ ἐπιχωρᾷ καὶ παραδέχεται ὅσα ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ σύμφωνα πρὸς τοὺς ἰδίους νόμους ἀποφασίζει, νὰ τιμωρῆ δὲ καὶ πολιτικῶς πάντα ἀπειθοῦντα εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀποφάσεις.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε καθ' ἡμᾶς τὸ σπουδαιότερον, διότι ἡ παράβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων μὴ τιμωρουμένη, θὰ συνεπιφέρῃ θάττων ἢ βράδιον τὴν γενικὴν ἀπὸ τῶν νόμων τούτων ἀπομάκρυνσιν καὶ πρὸς τὴν θρησκευτικὴν περιφρό-

νησιν. Παραβαίνει π. χ. ἱερεὺς τις τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς νόμους, ἐκτελῶν γάμον ἢ ἄλλην τινὰ πράξιν κωλυομένην ὑπὸ τῶν νόμων, τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἐκκλ. Ἀρχῆς διὰ παύσεως τῶν ἱερατικῶν καθηκόντων του, πρὸς παραδειγματισμὸν, ὑποταγὴν δὲ καὶ σεβασμὸν εἰς τοὺς ἐκκλ. νόμους· καὶ ὅμως ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος ἀψηφῶν καὶ νόμους καὶ Ἐκκλ. Ἀρχὴν ἐξακολουθεῖ παπανόμως ἱεουργῶν. Τί δέον γενέσθαι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει; Βεβαίως ὀφείλει ἡ Πολιτικὴ Ἀρχὴ, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῆς Ἐκκλ. ἀποφάσεως νὰ ἔλθῃ συνεπίκουρος τῆς Ἐκκλ. Ἀρχῆς, τιμωροῦσα καὶ πολιτικῶς τὸν ἀπειθῆ ἱερέα, διότι ἡ Ἐκκλ. Ἀρχὴ οὐδὲν περαιτέρω δύναται νὰ πράξῃ πρὸς κώλυσιν τοῦ κακοῦ.

Προσκαλεῖ ἡ Ἐκκλ. Ἀρχὴ ἱερέα τινὰ νὰ δώσῃ λόγον τῶν πεπραγμένων, ἢ διὰ νὰ τὸν ἀφαιρέσῃ τὸ σχῆμα, ὅπερ ἀναξίως φέρει, ὡς παρεκτραπείς εἰς ἔργα ἀντιβαίνοντα τῷ σχήματί του καὶ μὴ τιμωρούμενα ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων. Ἐάν ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος ἀπειθῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τοῦ Ἀρχῆς δὲν παρυσιάζεται, ἐξακολουθεῖ δὲ κατέχων τὸ σχῆμα καὶ ἱεροπραττῶν πρὸς γενικὸν σκάνδαλον, τότε τί δέον γενέσθαι; Ἡ Ἐκκλ. Ἀρχὴ οὔτε ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἔχει οὔτε φυλακάς. Δὲν πρέπει λοιπὸν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Πολιτικὴ Ἀρχὴ νὰ πειθαναγκάσῃ τὸν ἱερέα νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς κελεύσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς τοῦ Ἀρχῆς;

Δὲν ἀφίχθημεν εἰσέτι μέχρι τοῦ σημείου τούτου τῆς τόσης τῶν ἱερέων ἀπειθείας πρὸς τὴν Ἐκκλ. Ἀρχὴν, ἀλλὰ διαφορα σημεῖα ἀναφαινόμενά που καὶ που προαγγέλλουσιν ὡς ἐπικειμένην μίαν τοιαύτην ἐκκεντρωτικὴν, ἐκρυθμον καὶ ἔκνομον κατάστασιν, τούτου δ' ἔνεκεν εἶνε ἀνάγκη νὰ ληθῆ ἐγκαίρως πᾶσα πρόνοια.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ζήτημα, τὴν διακανόνισιν τουτέστι καὶ ρυθμίσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς οὐσίας, τέσσαρα τινὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν πρὶν ἢ ἀρχίσωμεν συντάττοντες τὸν κανονισμόν.

Α'. Δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμεν τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχηγούς μας τὴν ἐμπιστοσύνην. Ἡ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγούς σημαίνει

ἀπομάκρυνσιν ἀπ' αὐτῶν τοῦ ποιμνίου, ἔλλειψιν συγκεντρώσεως, καὶ ἐξάλειψιν ἐπομένως ἰσχυροῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ κέντρου, λίαν ἀναγκαίου ἐν παντί καὶ πάντοτε.

Β'. Νὰ κατορθωθῇ ἡ στερεοποίησις τῶν εἰσοδημάτων διὰ τρόπον μὴ ἐπιβαρύνοντος τὸν λαόν.

Γ'. Νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ εἰσπραξις τῶν εἰσοδημάτων διὰ τρόπον ἀσφαλούς καὶ μὴ ἐξευτελιστικοῦ, καὶ

Δ'. Νὰ διατεθῇ πᾶν οἰονδήποτε περισσεύμα ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς καὶ ὑγιούς παιδείας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἱερατικὴν ἐκπαίδευσιν ἀτόμων καταλλήλων πρὸς κατάληψιν ἱερατικῶν θέσεων καὶ ἀντικατάστασιν τοῦ νῦν ὑπάρχοντος ἀμαθοῦς κλήρου.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

[Ἐκ τῆς Τεργεσταίας «Ν. Ἡμέρας» μεταφέρομεν τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις Γερμανοῦ παιδαγωγοῦ ὡς τὴν ἐπισταμένην ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς γονεῖς].

Περὶ τῶν εὐεργετικῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς παρέχει τὸ σχολεῖον πρὸς καταπολέμησιν τῶν κοινωνικῶν κακιῶν ἐδημοσίευσεν πρό τινας ἐπόπτης τις τῶν ἐπαρχιακῶν τῆς Πρωσίας σχολείων τὰ ἐξῆς: «Πρὸς καταπολέμησιν οἰουδήποτε κακοῦ, εἶνε ἀνάγκη νὰ γινώσκηται ἐκ τῶν προτέρων ἡ ἀρχικὴ αὐτοῦ αἰτία. Ὁ διδάσκαλος ὀφείλει νὰ ἀναζητῇ μετὰ προσοχῆς τὰ αἴτια τῶν κοινωνικῶν κακιῶν, ὧν αἱ συνηθέστεραι ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις εἶνε αἱ ἐξῆς: ἡ χαλαρότης τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ ἡ ἐπίτασις τῆς πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ὀρέξεως· ὁ καθ' ὑπερβολὴν πολλαπλασιασμὸς τῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων πρὸς ἐξόντωσιν τῶν πρώην χρηστοθηστέρων συντεχνιῶν ἢ ὑπέρμετρος ἀξέτης τῶν μεγαλοπόλων καὶ ἡ ἀραιώσις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν καμιῶν ἢ εὐχερῆς ἐπιμείψα καὶ ἡ πλοτοθηρία ἀνευ ἀναλόγου μορφώσεως· ἡ ὀσμὴ ἀξανανομένη συσσώρευσις τοῦ πλοῦτου εἰς τινων χεῖρας καὶ ἡ τῶν πολλῶν ἄλλων ἀκτημοσύνη ἢ φθίσις τῆς γαιοκτηματικῆς ὀλιγαρχείας καὶ τῆς πρὸς τὴν γενέθλιον χώραν ἀγάπης· ἡ κατάλειψις τοῦ πατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐκ τῆ τῶν εὐποροσῶν καὶ τῶν πνευστέρων τάξεων· ὁ ψευδὴς πόθος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν παιδίαν καὶ τέλος, οἱ διεσπασμένοι ἀσυνειδήτου δημοσιογραφίας, καὶ τὰ δελεάσματα τῶν μεγαλοπολιτικῶν ἀπολαύσεων. Τὸ σχολεῖον ἔχει τὴν ἀποστολὴν νὰ προσκορίσῃ τοῖς μαθηταῖς διὰ προσφόρου διδασκαλίας, καὶ ἡθικῆς ἀσκήσεως σύμμετρον ἀνάπτυξιν τῆς διανοητικῆς δυνάμεως, τοῦ φρονήματος, τῆς θελήσεως, καὶ ἐπὶ πλεόν νὰ ἐμπνεύσῃ ζωηρὰν ἀποστροφὴν ἀπὸ τῶν δελεασμάτων τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Ὅχι μόνον ἐντὸς τοῦ σχολείου, ἀλλὰ καὶ ἔξω αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ρυθμίζηται καὶ νὰ σταθεροποιηθῇ ὁ χαρακτήρ τοῦ μαθητοῦ διὰ περιορισμῶν ἐπιβαλλομένων μετὰ τόσης πατρικῆς αὐστηρότητος μεθ' ὅσης καὶ προσοχῆς. Ὅρεξις τῶν νέων πρὸς καλλωπισμοὺς καὶ ἀπολαύσεις, διὰθεσις πρὸς φθόνον ἢ πρὸς μῖσος, καὶ ἐν γένει πᾶ-

σα πρωιωτέρα και αδικαιολόγητος αξίωσις αυτών πρέπει να καταπολεμηται και να καθυποβάλληται. Πρέπει να υποκαθίσταται η γαργά των νέων επί τη σοβαρά εργασία, και η ευαρέστησις αυτών επί τη εφαρμογή της προς τον πλησίον αγάπης. Διδακτέον το ότι η εργασία και η προς τον πλησίον αγάπη είναι το καλύτερον κτήμα του βίου. Εκκλησία, σχολείον, και οίκος, οφείλουσι να συνεννοούνται από κοινού και να συμβαδίζουσιν εν τῷ ἔργῳ της αγάπης των νέων. Η ἐν τοῖς πρώτοις σχολείοις ἐξασκούμενη σωφρονιστικὴ ἐπιτήρησις πρέπει να ἐξακολουθῆ και ἐν τοῖς κατόπιν μορφωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, και πρέπει να καταστέλληται ἢ κατὰ τὰ ἔτη των νεανικῶν ἐλαφρονοϊῶν τάσις προς τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἰδρύσιν καλῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ τε λαοῦ και των μαθητῶν, και συνεχῆς παρακίνησις προς ἐπιμελὴ αυτῶν κάρπωσιν, θα προσπορίσῃ ἐξ ἅπαντος τοῖς ἀναγκώσταις αυτῶν σωτήριον διανοίας τροφήν και θα ἀνακόψῃ τὴν ἐπικίνδυνον ἐνέργειαν δημοσιογραφίας διερεθιστικῆς και ἐκλυτικῆς. Πάντες ἐν γένει οἱ διδάσκαλοι, ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου, ἔχουσι τὴν ἱεράν ἀποστολήν να ἐμπνεύσωσιν εἰς τοὺς νέους και τὴν ἄλλην ἐπι σύγχρονον γενεάν τὴν ἰδέαν τοῦ καλοῦ παραδείγματος δι' ἀγποκρίτου εὐσεβείας, δι' ἀληθινῆς φιλοπατρίας, διὰ παιθγῆσιον φιλονομίας, δι' εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, δι' ὁμόφρονος συνεργίας, και ἐν γένει διὰ της ἠθικῆς αυτῶν συμπεριφορᾶς.

(Ἐκ τοῦ «Μηνότομος» της Δρέσδης).

Εὐχόμεθα ἵνα τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τοῦ Γερμανοῦ παιδαγωγοῦ μελετήσωσι μετὰ της θεούσης προσοχῆς και οἱ ἐν τῇ πατρίδι ἀρμόδιοι, οἵτινες οφείλουσι να μὴ λησμονώσι ποτε τοῦ ὅτι μόνη ἡ ὀρθὴ και σκόπιμος παιδεύσις προάγει και μεγαλύνει τὰ ἔθνη, της ἀνευ, πᾶσα ἄλλη προσπάθεια προς τὴν ἀληθινὴν ἐπίδοσιν, ἀποβαίνει οἰκοδομὴ ἐπὶ ἄμμου. Ἐάν μὴ ἐκαλλιέργησον λυσιτελῶς πρότερον τὸν ἀγρὸν τοῦ γερμανικοῦ μεγαλείου τὰ σχολεία, ὑποδοηθόμεθα ὑπὸ της ἐκκλησίας και τοῦ οἴκου, ἐξ ἅπαντος οὐδ' αὐτὸ τὸ δαιμόνιον τοῦ Βίσμαρκ και τοῦ Μόλτκε θα κατώρθων ποτὲ ὅτι κατώρθωσε. Παρ' ἡμῖν δὲ, φεῦ! ποῖος ποτὲ των νεωτέρων πολιτικῶν συνέλαβε καν ἐπαρκῶς ἐν τῇ διανοίᾳ τὴν θαυματουργὸν δύναμιν της ἀληθινῆς παιδείας; Ποῖος ποτὲ διενόηθη να ἐξάρη τὸν διδασκαλικὸν και κληρικὸν ἡμῶν κόσμον, ἐξ ἧς ἐρρίφθη ταπεινῆς θέσεως διὰ της μαωρίας και ἀθεοφοβίας των κατὰ καιροῖς ἀρμόδιων; Μόνον ὀφθαλμῶν και νοῦν ἀποσύμφωσις δύνανται να συγχωρήσῃ τὴν μέχρι τέλους ἄγνοιας και ἀδιαφορίας των ἀνωτέρω ἀληθειῶν. Ναι, κῆρσι ἀρμόδιοι, μόνον τὸ ὑγιᾶς λειτουργοῦν σχολείον, συνεπικουρούμενον ὑπὸ της ἀγίας μητρὸς ἐκκλησίας, ὑπὸ τοῦ οἴκου, και ἐν γένει της σῶφρονος κοινωνίας ἐμβάλλει τὰ ἀσφαλῆ της κοινωνικῆς εὐεβείας και τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου θεμέλια. Ἄλλ' ὅσον θηρευτέα ἢ ἀληθινὴ και λυσιτελῆς παιδεύσις, τόσῃ και χιλιάκις σφοδρότερον ἀποδιοσιπητέα ἢ τὸ χειρίστον των κακῶν οἷσα ψευδοπαιδεία, και μάλιστα ὅταν συνοδαίνηται ὑπὸ των πειθγικῶν και γελοίων ἀπομιμήσεων ὀθναίων τινῶν τρόπων και ἔσεων, ὧν τοὺς πικροὺς καρποὺς οὐδ' αὐτοὶ ἴσως οἱ ἠλίθιοι ἀγροῦσιν.

Γ. Π.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἡ χολέρα ἐξαιπλουμένη εἰς τὰ περίξ της Βηρυτοῦ ἠνάγκασε τοὺς Βηρυτίους ν' ἀναχωρῶσιν ἐκ της πόλεως. Πολλοὶ μαθηταὶ των ἐκεῖ σχολείων ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ Λιβάνιον ὄρος. Ἐννοεῖ ἀρά γε να διαχειμάσῃ ἐδῶ πλησίον μας ἡ χολέρα;

Ἐν Λευκωσίᾳ ἐξακολουθεῖ ὁ κατὰ τὰς ἀρχιμηνιάς ἀγιασμός ἐν τῇ ἀγορᾷ. Μᾶς ἀρέσει ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰ παλαιὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα, πλην ὁ ἀγιασμός ἐν τῇ ἀγο-

ρᾷ σήμερον ἔχει τι τὸ ἄτοπον, διὸ καλὸν θεωροῦμεν να καταργηθῆ.

Ἡ πλησίον τοῦ χωρίου Ἀγγαστίνας γέφυρα, ἡ μόνη ἧτις εἶνε παγκοῖνου χρήσεως, κατέρρευσεν ἀπὸ πολλοῦ και οὐδεμίαν φροντίδα περὶ αυτῆς ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις. Λέγεται ὅτι διὰ να τὴν διορθώσῃ ἐζήτησε συνεισφορὰς ἀπὸ τὰ περίξ χωρία. Ἀλλὰ μήπως οἱ κάτοικοι των περίξ χωρίων μόνον διαβαίνουσιν διὰ της γεφύρας αυτῆς;

Συνεπεία τριζυμίας τὸ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην καταπλεῦσαν αὐστριακόν, δὲν ἠδυνήθη να ἐργασθῆ ἐνταῦθα, ἀπέπλευσε δ' ἀμέσως διὰ Λάρνακα χωρὶς να δυνηθῆ ν' ἀφήσῃ ἢ να λάβῃ γραμματοπήρας.

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται μας ὅτι ἐκ των φύλλων της Κων)πόλεως και Σμύρνης ἀνεγράψαμεν εἰδήσιν τινα ἐξ Ἀγ. Ὁρους ὅτι μοναχός τις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ της Κύπρου προῦκειτο να πωλήσῃ τὸ τίμιον ξύλον της Μονῆς. Ἐρευνησαντες καλῶς περὶ τοῦ πράγματος τούτου ἐλάβομεν τὰς ἐξῆς ἀσφαλεῖς πληροφορίας, και παρ' αυτῆς της Ἐκκλησ. Ἀρχῆς.

Ὁ μοναχός παρὰ τοῦ ὁποίου προσεπάθησαν οἱ ἐν τῷ Ὁρει Ρῶσσοι μοναχοὶ να ἀγοράσωσι σταυρὸν ἐμπεριέχοντα τίμιον ξύλον εἶνε ὁ κ. Διονύσιος ὁ νῦν ἐπιστάτης της ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου Μονῆς τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Θεοκρεμάστου ἐπιλεγομένου, τοῦ ὁποίου (Διονυσίου) ὁ μέγας και ἱερός ὑπὲρ της Μονῆς ταύτης ζῆλος εἶνε πασίγνωστος. Πράγματι ὅτε οὗτος πρό τινος καιροῦ εὐρίσκατο εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος προῦτειναν εἰς αὐτὸν να ἀγοράσωσιν ἓνα μικρὸν σταυρὸν ἰδικόν του, ὃν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' οὗτος ἀπεποιήθη. Τὸ ἐν τῇ Μονῇ ἱερὸν κειμήλιον εὐρίσκαται ἐν τῇ θέσει του, ἐντὸς τοῦ μεγάλου σταυροῦ ἐσφραγισμένον, ὡς ἦτο ἀπ' ἀρχῆς. Σημειωτέον δ' ἐνταῦθα ὅτι ὅτε ἀνεγράφομεν τὴν εἰδήσιν ἐκείνην οὐδὲ σιὰ καν ὑπονοίας περὶ τοῦ Διονυσίου διήλθε της ἰδέας μας. Ἄλλον μοναχὸν ἐφανταζόμεθα ζήσαντα πρὸ τοῦ Διονυσίου ἐν τῷ Ὁρει.

Ἡ νέα ὁδὸς ἧτις ἐγαράχθη διὰ Κοφίνου συνδέουσα τὰς δύο πόλεις Λεμησόν και Λάρνακα, εἶνε μὲν καταλληλοτέρα ἐν καιρῷ χειμῶνος, ἀλλ' ἔνεκα των πολλῶν ἠνωφερειῶν, ἀπαιτεῖ ἐπιμελεστέραν και δαπανηροτέραν διορθῶσιν, διότι ὡς ἔχει ἤδη μόνον ἄμαξαι λίαν στερεαὶ και ζῶα ἀρκετὰ δυνατὰ δύνανται να διανύσωσιν αυτὴν. Διὰ τοῦτο ἦτο προτιμότερα ἢ διὰ τοῦ Ζυγίου ἐάν ἐδαπανᾶτο τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν προς διορθῶσιν αυτῆς και ἀνέγερσιν των ἀπαιτουμένων γεφυρῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὴν αὔριον Κυριακὴν ὥρ. 10 π. μ. συγκροτεῖται συνέλευσις ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ «Ἡ Ἰσότης» ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ παπα

Χριστοφόρου, προς ἐκλογὴν ἐνὸς μέλους της ἐπὶ των θρησικῶν Ἡπιτροπῆς προς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Ν. Σ. Φραγκοῦδη παραιτηθέντος.

Λεμησῶ 15 Δεκεμβρ. 90.

Ἐκ της Μητροπόλεως.

Πωλεῖται ἐν τῷ ἐν Λεμησῶ καφεναίῳ τοῦ κ. Βασιλείου Μαρκίδη τῆ 23)4 Ἰανουαρίου 1891 ἡμέραν Κυριακὴν, τὸ σῶμα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου «Κύπρον» ὅπερ εὐρίσκαται ἐν Ζυγίᾳ και ἐνθα θα παραδοθῆ μετὰ των τριῶν ἀγκυρῶν και ἀλύσεων εὐρίσκαμένων ἐν τῇ θαλάσῃ.

ΛΟΥΚΑΣ ΦΑΦΑΛΙΟΣ

[πληρεξούσιος των Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν].

Τῆ Συντάξει της «Σάλτιγγος».

Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής περιεβλήθη ἅπασαν σχεδὸν τὴν ἡμετέραν Ἐπαρχίαν και μετ' ἐπιστάτης ἐξετάσας τὴν, ἐν ὅλοις εἰπεῖν, τοῦ τόπου κατάστασιν, διήλθε πρό τινος και της πολίχνης ἡμῶν, ἐνθα διετράψε τετραήμερον.

Τῆ ὑστεραίᾳ της ἐνταῦθα ἀρξέως του, ἧτις ἦν Κυριακὴ, ἐδέξατο ἐν ταῖς σκηναῖς του εἰς ἐπίσκεψιν μόνον τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην Πάφου, κ. Ἐπαρχικόν, μεθ' οὗ πολλὰ ἐρ' ἱκανὴν ὥραν ἀντήλλαξε περὶ της καθέλου καταστάσεως της καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας.

Ἡ Α. Πανιφόρας, ὁ Ἅγιος Πάφου πολλὰς κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν Ἐπαρχίαν περιοδεῖαν του ἀρυσθεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ἐπισκόπου της θέσεως των χωρικῶν, και πολλὰ γνωρίζων ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ἐξήθησε τῇ Α. Ἐξοχότητι τὸ ἐκρήμον της καταστάσεως της ἡμετέρας Ἐπαρχίας, ἧτις ἐν πολλοῖς ὑπελείφθη των λοιπῶν της Νήσου Ἐπαρχιῶν και ὡς προς τὰ δημόσια ἔργα, και ὑπέδειξε μέτρα τινα προς περιστολήν, ἵνα μὴ εἴπωμεν προς ἀποσώθῃσιν των κικῶς ἐχόντων, ἅπερ σπουδαίως ὑπ' ὕψει ἔλαβεν ἡ Ἐξοχότης του.

Τὴν ἐπιούσαν της ἐν λόγῳ ἐπισκέψεως ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής παρακολουθούμενος ὑπὸ της τοῦ ἰδικτεροῦ Αὐτοῦ Γραμματέως, τοῦ ὑπαπιστεῦ του, και τοῦ ἡμετέρου Διοικητοῦ ἀντεπισκέφατο τὴν Α. Π. τὸν Ἅγιον Πάφου ἐν τῇ Ἐερᾷ Μητροπόλει, μεθ' οὗ και αὐθις περὶ πολλῶν ἀντικειμένων ἀντήλλαξε τὰς σκέψεις του.— Αὐθήμερον ἐδέξατο και τὰς ἐπισκέψεις των πολιτῶν ἐν τῇ τοῦ Δικαστηρίου αἰθούσῃ, ὧν μετὰ μεγάλης προσοχῆς διήκουσε τὰ παράνομα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἀδιστακτικῶς πεποιθημεν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής ἐν τῇ χαρακτηριστῶσιν αυτῶν πᾶσι ἐσκεμμένη και εὐγενεῖ μερίμνῃ ὑπὲρ της ἐπὶ τὰ κρείττω πορείας των τοῦ τόπου πραγμάτων, εὐχεστηθήσεται να θέσῃ ὅσον τῆσιον ὑπὸ μελέτην και σκέψιν, και δὴ και ἐνέργειαν πᾶσας τὰς ἀρυσθεῖσας προς βελτίωσιν των κικῶς ἐχόντων πληροφορίας, ἐκτελεῶν οὕτω τὸ ἐπίμετρον της ἀρχῆς ὑπὲρ της Νήσου, ἧν διεπέμ, διαθέσειος του, προς εὐημερίαν ὀλοκλήρου πάσχοντος λαοῦ.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Δὲν ἔχομεν ἐπι εἰδήσεις ἐπισήμους περὶ τοῦ ζητήματος των προνομίων, οὐδὲ γινώσκουμεν ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ἐάν ὁ Σουλτάνος ἐκύρωσε διὰ Σουλτανικοῦ Ἰδαρὲ τὴν γενομένην ἐσχάτως συμφωνίαν. Ὡς γνωσθὸν ἤδη, οἱ διευθύνοντες τὴν Ἐκκλησίαν δικαίως ἐκρίναν τὸν Τουρκικὸν τ ε σ κ ε ρ ἐν ἀνεπαρκῇ και ἀμφίβολον, ἐπιχειρήσαντες δὲ νέας διαπραγματεύσεις, ἐπέτυχον ἐπιεικῆ τινα συμφωνίαν, τῇ ἀρωγῇ τινων μεγάλων δυνάμεων, ἰδίᾳ δὲ της Γερμανίας. Τῆς συμφωνίας ἐπιτευχθείσης, διεβιάσθη τῇ Πύλῃ ὑπὸ των Πατριαρχείων ταχρίριον ἐπικαλούμενον τὴν ἐπακρίβωσιν και τὴν συμπλήρωσιν των ἐν τῷ τεςκερὲ ἀσφαῶν ὅπως συνταχθῆ ἐπὶ τῇ βάσει των συμφωνηθέντων και κυρωθῆ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου. Ἡ συμφωνία ἀποκλειστικῶς ἀφείρεα εἰς τὸ ζήτημα των πατριαρχικῶν προνομίων, ὧν ἐπεδιώκετο ἡ ἀναγνώρισις εἰς τὸ ἀκέραιον ἀφίετο δὲ ἄλυτος ὁ γόρδιος δεσμός της βουλγαρικῆς ἐκκλησίας, ὅπως ἐπιζητηθῆ ἡ λύσις αὐτοῦ μετὰ τὸ ἀνοιγμα των ἱερῶν ναῶν και τὴν ἐπανάληψιν των θρησκευτικῶν τελετῶν.

B.

Ἐν πανί, μάλιστα δὲ διὰ τὴν συλλογὴν λέξεων, οἱ ἀσχοληθέντες οφείλουσι νὰ ἀπευθύνωνται κυρίως εἰς γέροντας ἢ γράμματα καὶ δι' ἐκάστην κατηγορίαν λέξεων (γεωγραφικῶν ποικιλιῶν κτλ.) εἰς εἰδικούς. Ἄν τινες λέξεις εἶναι συνήθειαι μὲν πολλοῦ τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ ὅμως λίαν κοιναί, δὲν πρέπει νὰ παραλείπωνται καὶ αὐταὶ ἵνα εἶνε δυνατός ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τῆς γεωγραφικῆς ἐκτάσεως, καθ' ἣν ἦτο ἐν χρήσει ἐκάστη τούτων. Μετὰ τῶν ἑλληνικῶν συλλεκτέαι καὶ πᾶσαι αἱ ξενικαὶ λέξεις, ὡς λίαν χρήσιμοι ὑπὸ ἱστορικὴν καὶ ἐθνολογικὴν ἔποψιν. Ἐπισκοποῦντες τὰς λατινικὰς, ἰταλικὰς, τουρκικὰς κτλ. λέξεις μανθάνομεν, πλὴν ἄλλων, ὁποῖαν ἐπικοινωνίαν ἔσχον οἱ ξένοι πρὸς τοὺς ἑγχωρίους, ἐπὶ τινῶν πληθυσμῶν ἔδρασαν μᾶλλον ἢ ἦσαν καὶ τινῶν ἰδεῶν ἢ πραγμάτων ἐγένοντο εἰσηγηταὶ ἢ τελειοποιηταί.

Διὰ λέξεις ἀπαντήσας εἰς ὠρισμένας φράσεις, ἔτι εἰς ἄσματα, παροιμίας, μύθους κτλ. πρέπει νὰ σημειῶνται ἂν μόνον εἰς ταῦτα ἀπαντῶσιν αὐταί, ἢ εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμέραν λόγῳ.

Πρὸς ἀποφυγὴν οὐσιωδῶν παραλείψεων, καλὸν νὰ συμβουλευθῆται ὁ συλλέκτης τὰ πληρέστατα τῶν τέως δημοσιευθέντων νεοελληνικῶν γλωσσариῶν πρὸ πάντων δὲ, ἐὰν ἔχη ἀρκοῦσαν ὑπομονὴν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν λεξικὸν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς, νὰ ἀναζητῆ ἐκάστης ἀρχαίας λέξεως, ἥς δυνατόν, νὰ ὑπάρχῃ ἀντίστοιχος νεοελληνικὴ, ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ μελετωμένῃ ὑπ' αὐτοῦ χώρῳ.

Οἱ συλλεκταὶ οφείλουσι νὰ παριστῶσιν ὡς οἷόν τε πιστῶς τοὺς ἀκουομένους φθόγγους (πρὸς τοῦτο δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ τὰ ξένα στοιχεῖα β, α, ρ, σκ, ι, κτλ.) ν' ἀποφεύγῃσι δὲ πᾶσαν διὰ τῆς γραφῆς μεταβολὴν τῶν ἀκουομένων φθόγγων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ λάβῃ ἡ λέξις τύπον ἀρχαιότερον ἢ καὶ νὰ ἐτυμολογηθῇ ἐκ τινος ἀρχαίας ἑλληνικῆς. Τοῦτου γινόμενον ἡ συλλογὴ ἀπόλλυσι τὴν γλωσσικὴν αὐτῆς ἀξίαν.

Τῶν εὐσυγχύτων πρὸς ἄλλα καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ζῶων, φυτῶν, ὀρυκτῶν, δεόν νὰ σημειῶνται, ἐφ' ὅσον δυνατόν, διακριτικοὶ τινες χαρακτήρες, ἂν δ' ὁ συλλέκτης γνωρίζῃ καὶ ἄλλα ἀλλαχού ἐν χρήσει ὀνόματα τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου, καλὸν νὰ παραθέτῃ καὶ ταῦτα.

Διὰ συλλογὰς κυρίων ὀνομάτων σημειωτέα τινά.

α'. Κύρια ὀνόματα ἀνθρώπων (ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν) συλλεκτέα μετ' ἀπασῶν τῶν παραλλαγῶν αὐτῶν, σημειουμένης, ὡς ἂν εὐκόλον, τῆς τε συχνότητος αὐτῶν, τῆς γεωγραφικῆς ἐκτάσεως καθ' ἣν εἶναι ἐν χρήσει καὶ τῆς εἰδικῆς σημασίας τῶν διαφόρων καταλήξεων, ἂν μὴ αὐτῆς εἰδησιῆς. Ἰδιαιτέρως ἐξεταστοὶ κατάλογοι κυρίων ὀνομάτων, μνημονουμένων ἐν ἱεροτελεστῆσι (δίπτυχα ἐκκλησιῶν καὶ ψυχολόγια). Οἱ κατάλογοι οὗτοι, ἂν μὲν παλαιότερας ἐποχῆς, ἀντιγράφονται ὀλόκληροι, ἂν δὲ νεώτεροι, σημειοῦνται μόνον ἢ ἐν αὐτοῖς συχνότης ἐκάστου ὀνόματος, οὐδὲ τῶν κοινοτάτων παραλειπομένων.

Ἐκτὸς κυρίων ὀνομάτων ἀνθρώπων, συλλεκτέα δημῶδη ὀνόματα κινῶν, ἵππων, βοῶν, προβάτων, αἰγῶν.

β'. Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ἢ ἐπώνυμα. Ταῦτα συλλεκτέα ἰδίως ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος, εἰ δυνατόν, κατὰ πόλεις καὶ κώμας. Ὅσακις εὐκόλον, σημειοῦται πρόσλευσις πιθανῆ ἢ βεβαία οἰκογενεῖας εἰς τὴν ἀνήκει ἐπώνυμόν τι μεταβολή, ἢν τυχὸν ὑπέστη τὸ ὄνομα, ἔτι ἕκτασις καὶ συχνότης καθ' ἣν ἀπαντῶσι τὰ ἐπώνυμα ἐν τῷ τόπῳ (τὰ τελευταῖα ταῦτα μόνον διὰ τὴν δούλην Ἑλλάδα, διὰ τὴν ἐλευθέρην ὑπαρχουσῶν πληροφοριῶν). Σημειωτέα ὁσακις δυνατόν καὶ ἡ ἐτυμολογία, ἂν ἄλλως μὴ εὐδηλός, καὶ μάλιστα ἂν ἡ ἐγχωρίως διάλεκτος ἢ παράδοσις τις βοηθῆται πρὸς ἐρῆσιν αὐτῆς. Ἐκ τῶν ἐπωνύμων δὲν πρέπει νὰ παραλείπωνται, ὅτε τὰ κατὰ τὴν γενικὴν ἐκ πατρωνυμίας ἐκφερόμενα, ὅτε ἄλλα οἰαδήποτε πατρωνυμικά. Ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος, καὶ ἀπλοὶ κατάλογοι ἐπωνύμων, ἐὰν πλείονες σχετικαὶ πληροφορίαι δυσκόλως δύνανται νὰ δοθῶσιν, εἶναι λίαν εὐπρόσδεκτοι.

γ'. Τοπωνυμιαί. Ταῦτα συλλεκτέα κυρίως ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος καὶ, εἰ δυνατόν, κατὰ περιφερεῖας κωμῶν, μὴ παραλειπομένων τῶν ὀνομάτων μῆτε τόπων ἀσήμεων μῆτε συνοικιῶν πόλεων ἢ χωριῶν. Ἄν τις τοπωνυμία εἰς ἐρῆσιν ἕκτασις ἀναφέρηται, περιλαμβανέαι δ' ἄλλας ἐλασσόνων ἐκτάσεων τοπωνυμίας, αὐταὶ σημειωτέαι ὑπ' ἐκείνην.

Ἐὰν πληροφορίαί τινες [παράδοσις, ὄνομα κτήτορος, φύσις ἢ θέσις τόπου, μνημεῖον τι ἢ κτίσμα ἐπιτόπιον κ.τ. λ. λέξις ἐγχωρίου] ὑποβοηθῶσι πρὸς ἐρῆσιν τῆς ἐτυμολογίας τοπωνυμίας τινος, ἄλλως ἀκατάληπτον, προσθετέαι καὶ αὐταί.

Ὅπου σώζονται ἐγχώρια ἐγγραφα προγενεστέρων χρόνων προστά τοῖς συλλέκταις, καλὸν νὰ σημειῶνται αἱ ἐν αὐτοῖς ἀξιοσημεῖται λέξεις, τύποι φράσεις καὶ ἰδίᾳ κύρια ὀνόματα ἀνθρώπων, οἰκογενειῶν καὶ τόπων, πότε πρῶτον ἀπαντῶσι καὶ ἂν ἐκλείπωσι, πότε ὕστατα ἀναφέρονται. Εἰδικώτερον τὰ ἐπώνυμα, ὡς ἂν εὐκόλον καλὸν νὰ ὀρίζηται κατὰ τίνα χρονικὴν περίοδον συνεχῶς ἀναφέρονται, διότι ἂν μετὰ διακοπὴν τὸ αὐτὸ ἐπώνυμον αὐθις ἀναφαίνηται ἐν τινι τόπῳ δυνατόν νὰ οφείληται εἰς νέους ἐποίκους φέροντας αὐτό.

Καὶ δι' ὀνόματα δὲ τόπων ἱστορικῶς γνωστῶν ἀνάγκη πολλὰκις νὰ σημειῶνται ἐὰν διαρκῶς ἐπ' αἰῶνας ἀπαντῶσιν ἐν ἐγχωρίοις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου ἐγγράφοις, διότι ἢ ἐν μεταγενέστερα τινὶ ἐποχῇ ὑπαρξῆς ἀρχαίας τινος ἱστορικῶς γνωστῆς τοπωνυμίας δυνατόν νὰ ὀφείληται εἰς τὴν λογίαν παράδοσιν, ἥτις καὶ τοπωνυμίας εἰς λήθην περιπεσοῦσας αὐθις ἐπαναφέρει, οὐχὶ δὲ εἰς δημῶδη συνεχῆ παράδοσιν.

ΑΙΝΙΓΜΑ 69ο

Τὸ ὄνομά μου, φίλε μου, συχνά συχνά προφέρει εἰς πλείους δ' ὅσας πράξεις σου ὑπογραμμῶν μὲ φέρεις. Μὲ ἔχεις μέσα στοὺς ναοὺς, μὲ ἔχεις στὰς οἰκίας, μὲ ἔχεις εἰς τὴν ἐρημον, εἰς δάση, παρὰ λίαν. Τὸν τόνον μου μὲ προσοχὴν εὐθὺς ἔμχ ἀλλὰ ἔμχ, ὡς τὸν ἀναγνώσκοντα ὁμοῖον τούτου θῆνης. Τὸ πρῶτον δ' ἂν στοιχεῖόν μου θελήσῃς νὰ μευ ρίψῃς. Ζῶον τετράπουν ἀπαντᾷ, χωρὶς ν' ἀργοπορήσῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία νέα καλλὰ	γρ.	135—145
» δεύτερα	»	110—125
» ξυμισμένα	»	50—80
ρική σούμα 19 βιβ. ἢ ὄκ. παρ.		70
σταφίδες βρασταὶ ἢ ὄκ. παρ.		62—65
σταφίδες ξηραὶ	»	70—72
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.		115—120
ἄλευρα ἐντόπια τῶν Μήλων	»	110—112
σίτος τὸ κοιλόν	»	18—22
κριθή	»	11—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	»	92—93
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.		

(Μὲ ἄγραν Ἀγγλίας 132).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Σ. Κουτουπίδης ὀδοντοποιὸς εἰδοποιεῖ τὸ σεβ. κοινὸν δι' ἑτέρι τεχνιτοῦς ὀδόντας ἀπὸ ἑνα ἔως ὀλόκληρον σιαγόνα κατὰ τὴν τελευταίαν ἀμερικανικὴν μέθοδον, καθαρίζει τοὺς μαύρους πεπορωμένους καὶ πάσχοντας ἀπὸ σκορβοῦτον (Νουσλάν), σφραγίζει τοὺς κωφοὺς δι' ἀργύρου καὶ λοιπῶν μετάλλων, ἐξάγει ἐπιτηδῶς τοὺς ἀνάγκη νὰ ἐξαχθῶσιν ὀδόντας, ὡς καὶ τὰς ἐπιφανεῖς καὶ ἀφανεῖς ρίζας παλαιῶν ὀδόντων, ἔχει σκόνας πρὸς διατήρησιν τῆς λευκάνσεως τῶν ὀδόντων καὶ τόνωσιν τῶν οὐλῶν, ἐπιδιορθώνει παλαιὰς τεχνιτοῦς ὀδόντας, κ. λ. Κάμνει καὶ κατ' οἶκον ἐπισκέψεται.

Ὅθεν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην διὰ νὰ μὴ μεταμνηθῶσι κατόπιν, ἄς σπεύσωσι μίαν ὥραν πρωτῆτερα ζητοῦντες αὐτὸν εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ ἱατροῦ κ. Ι. Καραγεωργιάδου, καθότι εἶναι ἀόριστος ὁ καιρὸς τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του, καὶ θέλουσι μείνει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτοὶ λίαν εὐχαριστημένοι διὰ τε τὴν τέχνην καὶ τὰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Mr S. Koutoupides, the dentist, is to be found at any time, in the Pharmacy of Dr Garageorgiades.

Κύρι

Ἐπειδὴ ἄνευ τοῦ ἐπιθέτου Καλλογύρης δὲν καθίσταται γνωστὸς πρὸς τοὺς μετ' ἐμοῦ συναλλαττομένους κ. λ., διὰ τοῦτο καθιστῶ ὑμῖν γνωστὸν ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ὑπογράφωμαι Χ. Π. Καλλογύρης, ἀντὶ Χ. Πετρίδης καὶ λάβετε παρακαλῶ ὑπὸ σημείωσιν τοῦτο.

Λάρνακα 2 Δεκεμβρίου 1890.

Χ. Π. Καλλογύρης
Chr. P. Kallogiris

Ὁ κάλλιτος φωτογράφος κ. Μ. Μ. Παπαζιάν, διαλύσας τὸν μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Ι. Φωσκόλου συνεταιρισμὸν, συνέστησεν ἴδιον φωτογραφεῖον ἐν τῇ ὁδῷ «Βικτωρία» ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. γ' Γεωργίου γ' Ἰωάννου ἀρ. 108. Πέποιθεν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινῆ ὅπερ ἐξετίμησε καὶ ἐκτίμᾳ τὴν ἐν τῇ τέχνῃ ἱκανότητά του. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐνοικιάζεται ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν Χρυσορροιατίσης νεοῦρητος οἰκία τοῦ κ. Μιχαήλ Πολυδώριδου οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἀμαξια κινουμένη, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεῖται πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ γάνι τοῦ Σύνου, ἀνήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῆ ἐξ Ἀθηναίων. Δύνανται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ δι' οἰονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγοράν.

Πολλαὶ παραγγελίαι τοῦ κ. Βασιλείου Θεοφανίδου ἐφθασαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς τιμὰς καθ' ἃς καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια καταστήματα ἐν Ἀγγλίᾳ πωλοῦσι. Νέαι παραγγελίαι ἐδόθησαν διὰ χειμῶνικὰ κατὰ προτίμησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν πολιτῶν. Δύνανται πᾶς τις νὰ ἴδῃ τὰ δείγματα καὶ θὰ μείνῃ λίαν εὐχαριστημένος καὶ ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ἐκ τῆς εὐθηνίας.

Γραμματόσημα κυπριακὰ μεταχειρισμένα ἀγοράζει εἰς καλὴν τιμὴν ὁ κ. Β. Θεοφανίδης. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα ἀποταθῆτωσαν εἰς αὐτὸν καὶ θέλουσι μείνῃ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τιμῆς ἢν προσφέρει.

Τὰ ἀντικρῶ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θεῆλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μασίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδὸλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραθεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγοράν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου κόφας.